DOSAR NR. 2487/2/2015

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR. 2535
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 09.10.2015
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PRESEDINTE : MIRELA MONICA PERJARU
GREFIER : PETRONELA COTICI

Pe rol soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu **pârâtul MOCIAN EMIL**, având ca obiect *constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr. 24/2008).*

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în şedinţa publică din data de 05.10.2015, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, parte integrantă din prezenta sentinţă, când Curtea, pentru a da posibilitatea pârâtului să formuleze concluzii scrise, a amânat pronunţarea pentru data de azi, 09.10.2015, când, în aceeaşi compunere a dispus următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. 2487/2/2015 la data de 23.04.2015, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunţa, pe baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Mocian Emil, născut la data de 05.03.1953, în municipiul Bistriţa, fiul lui Emil şi Aurelia.

Învederând că sunt îndeplinite condiţiile legale pentru admiterea acţiunii, conform prevederilor art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, reclamantul a invocat în motivare Nota informativă din data de 11.03.1989, identificată în dosarul personal al pârâtului, prin care acesta, sub numele conspirativ „PUPI" a denunţat următoarele informaţii: „Vă informez în legătură cu o discuţie purtată cu tov. M. V., care a participat la faza comunală a Festivalului Naţional Cântarea României, care a avut loc la Teaca în perioada 11-22.02.1989, că numita B. E., cadru didactic la Teaca, instruind brigada artistică care a participat la faza comunală a festivalului, cu un repertoriu interpretativ prin care a scos în evidenţă ineficienţa Cooperativelor Agricole de Producţie din jud. nostru. De asemenea, mai relatez şi faptul că din aceeaşi discuţie B. E., prin atitudinea adoptată în programul perioadei 11-22.02.1989, a scos în evidenţă o exaltare a posibilităţilor de exprimare, în alte ţări, comparative cu ţara noastră (R.S.R.). Conţinutul programului a determinat ca spectacolul să nu fie promovat în faza superioară a festivalului naţional Cântarea României".

A susţinut reclamantul, ulterior analizării informaţiilor furnizate de pârât, că acestea au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice.

În drept, au fost invocate prevederi ale OUG nr. 24/2008, ale Regulamentului de organizare şi funcţionare al CNSAS adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi prevederile art. 194 C.pr.civ.

În dovedire, au fost anexate nota de constatare şi înscrisuri.

La data de 25.05.2015, pârâtul Mocian Emil a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acţiunii.

În apărare, pârâtul a susţinut faptul că nu sunt îndeplinite condiţiile prev. de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, iar materialul furnizat de reclamant este neclar şi ambiguu.

În plus, la punctul 4 din nota de constatare, reclamantul precizează că nu au rezultat informaţii privind colaborarea sa cu Securitatea.

În combaterea acţiunii, pârâtul a anexat înscrisuri, a solicitat verificarea înscrisurilor depuse la dosar de reclamant deoarece le contestă veridicitatea, precum şi încuviinţarea probei cu martori dacă s-ar aprecia oportun.

La data de 09.06.2015 reclamantul a formulat răspuns la întâmpinare prin care a combătut apărările formulate de pârât, reiterând solicitarea de admitere a acțiunii astfel cum a fost formulată.

Aspecte procesuale

La termenul de judecată din 07.09.2015 a fost respinsă excepția tardivității acțiunii invocată de pârât prin întâmpinare, pentru considerentele expuse în încheierea de ședință de la acea dată.

Deopotrivă, la același termen, a fost încuviințată proba cu înscrisurile de la dosar ca fiind concludentă și utilă soluționării cauzei, punându-se în vedere reclamantului să depună actele dosarului privind pe pârât în original, iar pârâtului să precizeze înscrisurile pe care le contestă, să depună la dosar înscrisuri redactate și/sau semnate personal de acesta, autentificate sau sub semnătură privată dar cu dată certă, din anul 1989 sau dintr-o dată apropiată celei la care au fost redactate înscrisurile contestate, pentru a se proceda la o verificare a acestora, în raport de susținerile pârâtului formulate prin întâmpinare în sensul că înțelege să conteste veridicitatea acestora.

Mai mult, în același sens, s-a dispus citarea pârâtului cu mențiunea de a se prezenta personal la următorul termen de judecată pentru a proceda la scrierea și semnarea unor părți din înscrisurile aflate la dosar.

În sfârșit, la aceeași dată, proba cu martori propusă de pârât a fost respinsă ca nefiind concludentă și utilă soluționării cauzei.

Sub aspectul administrării probelor astfel încuviințate, la termenul de judecată din 05.10.2015, reclamantul prin reprezentant a prezentat instanței dosarul privind pe pârât în original, în timp ce pârâtul a lipsit, depunând numai o cerere de amânare a cauzei, precum și un set de înscrisuri.

În contextul amânării pronunțării asupra fondului cauzei, la data de 08.10.2015, pârâtul a depus la dosar cerere de redeschidere a dezbaterilor și reluarea judecății prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Analizând actele dosarului, Curtea constată următoarele:

Asupra cererii de repunere a cauzei pe rol

Potrivit disp. art. 400 C.pr.civ. „Dacă, în timpul deliberării, instanța găsește că sunt necesare probe sau lămuriri noi va dispune repunerea pe rol a cauzei, cu citarea părților”.

Se observă că împrejurarea invocată de pârât în susținerea solicitării sale formulate la data de 08.10.2015 nu se subscrie considerentelor pentru care, potrivit textului legal evocat, instanța va repune cauza pe rol, respectiv deoarece ar fi necesare probe sau lămuriri noi.

La termenul de judecată din 07.09.2015, în raport de susținerile părților, formulate prin acțiune și răspuns la întâmpinare, respectiv prin întâmpinare, instanța a încuviințat probele pe care le-a apreciat pertinente, concludente și utile soluționării cauzei, dispunând o serie de obligații în sarcina părților, ce ar fi trebuit îndeplinite cel mai târziu la termenul de judecată din 05.10.2015.

Pârâtul nu s-a prezentat la acest din urmă termen, iar cererea sa de amânare a fost apreciată ca fiind neîntemeiată și respinsă în consecință, conform considerentelor expuse în încheierea de amânare a pronunțării, ce face corp comun cu prezenta sentință.

Împrejurările invocate prin cererea de repunere pe rol a cauzei au fost analizate la data de 05.10.2015, fiind în esență similare motivelor invocate în solicitarea de amânare a cauzei, solicitare apreciată ca fiind neîntemeiată.

Întrucât explicațiile oferite de pârât nu au fost apreciate ca întemeiate, dar și întrucât nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 400 C.pr.civ., Curtea va respinge cererea de repunere a cauzei pe rol, formulată de reclamant, ca neîntemeiată.

Asupra fondului cauzei

Dispozițiile art. 2 lit. b) ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, definesc noțiunea de colaborator al Securității ca fiind „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”. Totodată, conform tezei finale a aceluiași text de lege „Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Din înscrisurile existente la dosar, reiese că *pârâtul a furnizat informaţii Securităţii, iar acestea se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind prin urmare îndeplinită prima condiţie impusă de dispoziţiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.*

Astfel, din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/2322/17.09.2013 şi din înscrisurile anexate, se reţine, nota informativă furnizată olograf sub numele conspirativ „PUPI" la data de 11.03.1989 (de care reclamantul se prevalează), în conformitate cu care:

„Vă informez în legătură cu o discuţie purtată cu tov. M. V., care a participat la faza comunală a Festivalului Naţional Cântarea României, care a avut loc la Teaca în perioada 11-22.02.1989, că numita B. E., cadru didactic la Teaca, instruind brigada artistică care a participat la faza comunală a festivalului, cu un repertoriu interpretativ prin care a scos în evidenţă ineficienţa Cooperativelor Agricole de Producţie din jud. nostru. De asemenea, mai relatez şi faptul că din aceeaşi discuţie B. E., prin atitudinea adoptată în programul perioadei 11-22.02.1989, a scos în evidenţă o exaltare a posibilităţilor de exprimare, în alte ţări, comparative cu ţara noastră (R.S.R.). Conţinutul programului a determinat ca spectacolul să nu fie promovat în faza superioară a festivalului naţional Cântarea României".

În opinia instanţei, aspectele relatate de pârât au evidenţiat în esenţă poziţia ostilă/atitudinea duşmănoasă a celui urmărit faţă de politica partidului şi statului, a conducerii acestora, faţă de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celui vizat relativ la aspectele menţionate, pentru anturajul acestuia, pentru opiniile şi opţiunile politice ale acestuia.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securităţii, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celui vizat probează un mecanism specific de supraveghere poliţienească extrem de intrusiv în viaţa privată a celui urmărit şi o grevare a dreptului la viaţă privată, a exercitării libertăţii de exprimare, de opinie şi de conştiinţă, a libertăţii religioase, adică exact a acelor libertăţi care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnităţii acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizaţi – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăţi.

Sunt întemeiate alegaţiile reclamantului referitoare la comparaţiile dintre condiţiile de trai din Europa şi cele din România, acestea constituind pentru organele de Securitate motive pentru deschiderea unor dosare de urmărire informativă, cunoscut fiind faptul că propaganda oficială a partidului punea accent pe superioritatea regimului comunist.

Este deopotrivă de notorietate faptul că astfel de comentarii legate de colectivizare erau interzise de regimul comunist.

Toate aceste acţiuni ale pârâtului ce au implicat urmărirea îndeaproape a vieţii unei alte persoane dar şi opiniile acesteia, precum şi relatarea acestora şi a discuţiilor purtate, constituie activităţi prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi şi libertăţi fundamentale ale omului, şi anume: *dreptul la viaţă privată.*

Aşa cum reiese din documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acţiuni ce au ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Constatând aceste aspecte, rezultă în mod evident că prin activităţile desfăşurate, pârâtul a adus atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanelor, recunoscute şi garantate de legislaţia în vigoare la acea dată, prejudiciind grav statutul persoanelor urmărite.

În consecinţă, instanţa reţine că şi *a doua condiţie prevăzută de dispoziţiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului*, şi anume prin informaţiile furnizate organelor Securităţii, pârâtul a adus atingere dreptului la viaţă privată.

Pârâtul solicită respingerea acţiunii formulate împotriva sa învederând că înţelege să conteste veridicitatea înscrisurilor prezentate de reclamant în susţinerea cererii sale de chemare în judecată.

Curtea constată că reclamantul înţelege să solicite constatarea de colaborator al Securităţii în persoana pârâtului, în baza angajamentului semnat la data de 04.02.1989, prin care acesta a preluat numele conspirativ „PUPI" (f. 26) şi a notei informative furnizate olograf sub numele conspirativ din data de 11.03.1989 (f. 45-46).

Pârâtul, prin întâmpinare, cerere de amânare formulată la data de 05.10.2015, precum şi prin concluzii scrise depuse la dosar la data de 08.10.2015, contestă scrierea şi semnătura de pe toate înscrisurile prezentate de reclamant, inclusiv de pe cele două documente menţionate (angajament din 04.02.1989 şi notă informativă din data de 11.03.1989).

În drept, Curtea are în vedere următoarele prevederi:

Astfel, potrivit disp. art. 301 alin. 1 C.pr.civ.:

„Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator fie să recunoască, fie să conteste scrierea ori semnătura. Contestarea scrierii sau semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancţiunea decăderii".

Conform art. 302 C.pr.civ.:

„(1) Când una dintre persoanele menţionate la art. 301 contestă scrierea sau semnătura ori declară că nu le cunoaşte, instanţa va proceda la verificarea înscrisului prin:

1. compararea scrierii şi semnăturii de pe înscris cu scrierea şi semnătura din alte înscrisuri necontestate;

2. expertiză;

3. orice alte mijloace de probă admise de lege.

(2) În acest scop, preşedintele completului de judecată va obliga partea căreia i se atribuie scrierea sau semnătura să scrie şi să semneze sub dictarea sa părţi din înscris. Refuzul de a scrie ori de a semna va putea fi considerat ca o recunoaştere a scrierii sau semnăturii".

Conform art. 303 C.pr.civ.:

„(1) Judecătorul, după compararea înscrisului cu scrierea sau semnătura făcută în faţa sa ori, dacă este cazul, şi cu alte înscrisuri, se poate lămuri asupra înscrisului.

(2) Dacă însă, din compararea scrierilor, judecătorul nu este lămurit, va ordona ca verificarea să se facă prin expertiză, obligând părţile sau alte persoane să depună de îndată înscrisuri de comparaţie.

(3) Se primesc ca înscrisuri de comparaţie:

1. înscrisurile autentice;

2. înscrisurile sau alte scrieri private necontestate de părţi;

3. partea din înscris care nu este contestată;

4. scrisul sau semnătura făcut/făcută înaintea instanţei.

(4) Înscrisurile depuse pentru verificare vor fi semnate de preşedinte, grefier şi părţi.

(5) Părţile iau cunoştinţă de înscrisuri în şedinţă".

Deopotrivă, în temeiul disp. art. 304 C.pr.civ.:

„(1) Dacă cel mai târziu la primul termen după prezentarea unui înscris folosit în proces una dintre părţi declară că acesta este fals prin falsificarea scrierii sau semnăturii, ea este obligată să arate motivele pe care se sprijină.

(2) Dacă partea care foloseşte înscrisul nu este prezentă, instanţa va ordona ca aceasta să se prezinte personal pentru a lua cunoştinţă de denunţarea înscrisului ca fals, să depună originalul şi să dea explicaţiile necesare.

(3) Judecătorul poate ordona prezentarea părţilor chiar şi înainte de primul termen de judecată, dacă partea declară, prin întâmpinare, că scrierea sau semnătura sa este falsificată.

(4) În cazuri temeinic justificate, părţile pot fi reprezentate prin mandatari cu procură specială".

În sfârşit, potrivit disp. art. 306 C.pr.civ.:

„(1) La acelaşi termen în care înscrisul a fost denunţat ca fals sau, în cazul prevăzut la art. 304 alin. (2), la termenul următor, judecătorul întreabă partea care a produs înscrisul, dacă înţelege să se folosească de el.

(2) Dacă partea care a folosit înscrisul lipseşte, refuză să răspundă sau declară că nu se mai serveşte de înscris, acesta va fi înlăturat, în tot sau în parte, după caz.

(3) Dacă partea care a denunţat înscrisul ca fals lipseşte, refuză să răspundă sau îşi retrage declaraţia de denunţare, înscrisul va fi considerat ca recunoscut".

Pârâtul nu a dat curs obligaţiilor mai sus instituite în sarcina sa de Codul de procedură civilă în materie de probaţiune, în ipoteza contestării unui înscris atribuit de reclamant, iar instanţa a reţinut ca dovedite argumentele expuse prin cererea de chemare în judecată.

Astfel, Curtea constată că pârâtul nu a făcut dovada susţinerilor sale, respectiv că nu a redactat şi nu a semnat înscrisurile de care reclamantul înţelege a se prevala în probaţiune. Astfel, acesta nu a depus înscrisuri redactate şi/sau semnate personal de acesta, autentificate sau sub semnătură privată dar cu dată certă, din anul 1989 sau dintr-o dată apropiată celei la care au fost redactate înscrisurile contestate, pentru a se proceda la o verificare a acestora.

De asemenea, pârâtul nu a dat curs obligaţiei judecătoreşte stabilită în sarcina sa, de a se prezenta la termenul din 05.10.2015 personal, pentru a proceda la scrierea şi semnarea unor părţi din înscrisurile aflate la dosar.

În ceea ce priveşte contractele de ipotecă şi de împrumut cu înscriere de ipotecă, contractul de împrumut pentru nevoi personale cu rambursare lunară, cererea de credit, acte

prezentate de pârât (f. 57-60, 86-89, 90-95), acestea nu sunt relevante în cauză, în analiza comparării scrisului şi semnăturii pârâtului, dat fiind că sunt datate 2010, 2005 şi respectiv 2008, mult peste data la care au fost redactate înscrisurile din litigiu.

În plus, actele în discuţie prezintă numai semnătura pârâtului, nefiind înscrisuri olografe, astfel că aceste acte sunt irelevante inclusiv din această perspectivă.

Referitor la analiza semnăturii depuse pe fiecare înscris în parte, existenţa de diferenţe nu constituie un aspect hotărâtor de moment ce în mod deliberat o persoană procedează la semnarea de documente în mod diferit, aplicând deci o semnătură în mod voit diferită, iar aceasta cu atât mai mult cu cât semnătura unei persoane se poate schimba în mod natural pe parcursul vieţii, fiind evidente diferenţe între semnături aplicate pe înscrisuri redactate la intervale mari de timp.

Referitor la contractul de vânzare cumpărare nr. 6969/1991 deopotrivă prezentat de pârât (f. 84-85), deşi acesta este apropiat ca dată de înscrisurile aflate în litigiu, este irelevant din perspectiva comparării scrisului întrucât nu este un înscris olograf.

Sub aspectul semnăturii, sunt valabile consideraţiile mai sus expuse, referitor la irelevanţa existenţei de diferenţe între semnăturile aplicate pe diferite documente, acest unic aspect, imposibilitatea determinării dacă un înscris a fost sau nu semnat de pârât, nefiind prin sine suficient pentru respingerea acţiunii reclamantului de constatare a calităţii de colaborator.

Soluţia se impune mai ales în contextul în care imposibilitatea comparării şi analizării semnăturilor, pentru a se conchide dacă acestea aparţin sau nu celui în privinţa căruia reclamantul face o astfel de afirmaţie, este determinată exclusiv de culpa pârâtului care, deşi a contestat scrierea şi semnătura, nu s-a prezentat în faţa instanţei pentru a scrie şi semna sub dictare şi nici nu a prezentat scripte în comparaţie adecvate.

Astfel, nici proba cu expertiza grafică nu se impunea a fi fost administrată în cauză. Pe de o parte pârâtul nu a asigurat depunerea de înscrisuri relevante, suficiente drept scripte în comparaţie. Pe de altă parte acesta nu a depus respectivele înscrisuri în original.

Aşadar, Curtea conchide că înscrisurile depuse de reclamant la dosar, inclusiv angajamentul semnat la data de 04.02.1989 şi nota informativă furnizată la data de 11.03.1989, au fost scrise şi semnate personal de pârât iar, în lipsa unor probe concludente şi utile contrare, acestea fac dovadă împotriva sa.

Analizând celelalte apărări formulate prin întâmpinare, Curtea constată, contrar poziţiei pârâtului, că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege pentru constatarea calităţii sale de colaborator al Securităţii, pentru argumentele mai sus expuse, fiind neîntemeiate susţinerile în sensul că materialul probator propus de reclamant ar fi neclar şi ambiguu.

De asemenea, sunt nefondate susţinerile pârâtului în sensul că dosarul ar conţine note raport şi note de analiză care conţin exprimări cu caracter general, informaţiile furnizate de pârât referindu-se la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi vizând îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Pârâtul a informat cu privire la anumite persoane şi evenimente, în mod punctual. Astfel, acesta a adus la cunoştinţa organelor Securităţii opinia unei anumite persoane particulare în sensul ineficienţei Cooperativelor Agricole de Producţie din judeţ. De asemenea, acesta a mai relatat şi faptul că aceeaşi persoană a scos în evidenţă o exaltare a posibilităţilor de exprimare, în alte ţări, comparative cu ţara noastră (R.S.R.).

Referitor la pretinsul caracter neîntemeiat al acţiunii în raport de punctul 4 din nota de constatare prin care se face precizarea că: „Pentru finalizarea investigaţiilor, s-au făcut interogări în bazele de date ale Direcţiei Investigaţii (SEAPP, EDI, DAPL) pe numele persoanei verificate, inclusiv pe numele conspirativ PUPI. Nu au rezultat informaţii privind colaborarea cu Securitatea", apărarea este deopotrivă neîntemeiată.

Analizând menţiunile notei de constatare şi înscrisurile anexate, Curtea constată că există şi au fost depuse documente care atestă transmiterea de informaţii către Securitate în cadrul dosarului nr. R 375686, pârâtul fiind recrutat pe linia problemei Tineret – Învăţământ, pentru încadrarea informativă a persoanelor care desfăşoară diverse activităţi în cadrul Casei Ştiinţei şi Tehnicii pentru Tineret Bistriţa, perioada 1989.

Reclamantul, extinzând cercetările pentru a observa dacă mai există şi alte documente care descriu relaţia cu Securitatea, deci pentru finalizarea investigaţilor a procedat la efectuarea de interogări în bazele de date ale Direcţiei Investigaţii, a ajuns la concluzia că pe numele persoanei verificate nu mai există şi alte informaţii.

Nu există deci nicio inadvertenţă între susţinerile şi înscrisurile prezentate de reclamant.

Niciuna dintre apărările pârâtului nu este prin urmare întemeiată.

Pentru aceste considerente, fiind îndeplinite toate condiţiile legale evocate anterior, inclusiv cea referitoare la legalitatea sesizării instituţiei reclamante de către Uniunea Judeţeană a Sindicatelor Libere din Învăţământ (UJSLI) Bistriţa Năsăud, instanţa apreciază că prezenta acţiune este întemeiată, urmând a o admite în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. b din OUG 24/2008.

În consecinţă, va constata calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Respinge cererea de repunere a cauzei pe rol, formulată de reclamant, ca neîntemeiată.

Admite acţiunea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul MOCIAN EMIL** cu domiciliul în Bistriţa, Bd. .... jud. Bistriţa Năsăud.

Constată calitatea de colaborator al Securităţii în persoana pârâtului.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la prezenta instanţă, Curtea de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Pronunţată în şedinţă publică azi, 09.10.2015.

PREŞEDINTE
Mirela Monica Perjaru

GREFIER
Petronela Cotici

